

[Halvgaard.]

at gennemføre en politik, der hurtigt kunne gavne beskæftigelsen, undskylder man sig med, at der også er arbejdsledige i udlandet, og nu må vi blot vente på, at konjunkturerne i udlandet forbedres; så vil situationen også herhjemme blive bedre. Det er en meget dårlig undskyldning. Når vi ikke kan beskæftige de ca. 150.000 ledige, skyldes det alene, at vore priser ikke er konkurrence-dygtige, fordi omkostningerne er for store. Vi har inden for de sidste 10-15 år skabt de forkerte arbejdspladser. I bestræbelserne for at udbygge et serviceapparat i den sociale og offentlige sektor i det sidste årti, som vi slet ikke havde råd til, så forsømte vi vort erhvervsliv og fratog det lysten og evnen til at etablere nye arbejdspladser. Man gennemførte et skattesystem, der i realiteten betød, at den flittige og sparsommelige blev straffet og den arbejdslessky og ødsle blev belønnet. Det er roden til vor arbejdsløshed, mangel på praktikpladser og den utilfredshed i befolkningen, som igen har medført kravet om, at en anden politik er nødvendig.

Denne anden politik, som befolkningen ønsker, er først og fremmest en retfærdig skattelovgivning, så det igen kan betale sig at arbejde, spare op og investere i nye arbejdspladser. Derfor må der hurtigst muligt vedtages en lov om afvikling af indkomstskatten, der styrker investeringslysten, således at det klart markeres også for omverdenen, hvor gode vilkår der gives indkomstmæssigt for investeringer i Danmark. Det er den eneste løsning på arbejdsløshedsproblemet og midlet til at skaffe yderligere praktikpladser for vore lærlinge. Ved at anvende dette middel undgås også den kapitalflugt fra Danmark, som har skadet vor økonomi i stadig højere grad.

En anden væsentlig årsag til, at mange erhvervsvirksomheder ikke ønsker at udvide og ansætte mere arbejdskraft, er det uudholdelige besvær, der påhviler en arbejdsgiver i form af kildeskattetræk, momsregnskab, ATP-opgørelse, dispensationsansøgninger, feriemærkesystemet, statistikopgørelser osv. Derfor er en mildnelse af disse krav også nødvendig for at stimulere adgangen til nye ansættelser.

Vi er fundamentalt uenige med forslags-

stillerne, når man yderligere vil udbygge den offentlige sektor ved at se bort fra det eksisterende personaleloft. Det er en kort-sigtet løsning, der på længere sigt kun gør forholdene på arbejdsmarkedet endnu mere fortvivlende og vanskelige at løse.

Forslaget er samtidig en klar erkendelse af, at EFG-uddannelserne ikke lever op til forventningerne. Der hersker en udbredt skepsis i håndværks- og industrikredse til disse EFG-eksperimenter, og grunden er den simple, at lærlingene dér, der har gået igennem en første del, basisåret, ikke opfylder de forventede krav. De er simpelt hen, når de kommer ud i det praktiske liv, i stor udstrækning uanvendelige på arbejdspladserne, og det er beskæmmende, når forslagsstillerne som undskyldning for fiaskoen drager virksomhedernes kendskab til EFG-ordningen i tvivl.

Det er taknemligt ved et skrivebord her på Christiansborg på papiret at skitsere et uddannelsesforløb for en lærlingeuddannelse, og jeg kan udmærket i teorien se alle fordelene ved en EFG-uddannelses forløb, men som mangeårig lærer ved tekniske skolars lærlingeuddannelse kan jeg også se ulemperne ved EFG. Man glemmer, at sagen drejer sig om levende mennesker, som efter 9-10 år på en skolebænk higer efter at komme ud og bruge hænderne til praktisk arbejde. De har efter 9-10 år i folkeskolen ingen ønsker om direkte at forlænge deres indmurede tilværelse med 1 år yderligere på netop dette tidspunkt. De er skoletrætte og vil ud, og tvinger man en sådan skoletræt elev til yderligere et års skolegang med stort set en repetition af folkeskolens undervisning, bliver udbyttet minimalt til skade såvel for eleven selv som for den håndværksmester, som skal fortsætte videreuddannelsen af eleven. Det stimulerer heller ikke til at åbne for praktikpladser.

Som jeg under den forrige debat var inde på, og som jeg vil gentage her til slut, har man forsømt at tilrettelægge de praktiske uddannelser. Uddannelsesforløbet er uklart set fra de unges side. En ting undrer mig, at man i en forsøgsundervisning, som EFG jo er, har hjemmel til at inddrage næsten halvdelen i denne forsøgsundervisning. I befolkningens øjne er EFG-uddannelserne næsten gjort obligatoriske, hvad jeg da ikke mener